

2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on vastuolus õiguskindluse põhimõttega

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on vastuolus õiguskindluse põhimõttega, kuna i) otsuses määrati bis(2-ethylhexyl) phthalate (DEHP) kindlaks kui aine, mis põhjustab endokriinseid häireid, kuigi EL õiguses ei ole sellise aine määratlust või kindlaksmääramise kriteeriumi ning sellise määratluse ja kriteeriumid on välja töötanud Euroopa Komisjon nõukogu ja parlamendi määruste ja otsuste alusel, ning ii) otsus on vastu võetud ajal, mil käimas oli veel menetlus (kuigi juba lõppjärgus), mis puudutas loa andmist määruse nr 1907/2006 artikli 57 punkti c alusel reproduktiivtoksilisena kindlaksmääratud ainele DEHP.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus ei põhine veenvatel ja objektiivsetel teaduslikel järeldustel

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna see ei põhine veenvatel ja objektiivsetel teaduslikel järeldustel, mis tõendaksid, et DEHP vastab kõigile määruse nr 1907/2006 artikli 57 punktis f ette nähtud kriteeriumidele.

4. Neljas väide, et rikutud on hageja õigusi ja põhimõtteid, mis on ette nähtud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus ja kostja menetlus, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud otsus, rikuvad tema õigusi ja põhimõtteid, mis on ette nähtud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eelkõige õiguskindluse põhimõtet, õigust õiglasele kohtumenetlusele ja õigust omandit vabalt kasutada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

6. märtsil 2015 esitatud hagi – Fortischem versus komisjon

(Kohtuasi T-121/15)

(2015/C 178/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fortischem a.s. (Nováky, Slovakkia) (esindajad: advokaadid C. Arhold, P. Hodál ja M. Staroň)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 15. oktoobri 2014. aasta otsus riigiabi SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) kohta, mida Slovakkia andis NCHZ-le;

— mõista hageja kasuks välja käesoleva menetlusega seotud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1

Hageja väidab, et komisjoni otsus, mille kohaselt kujutab äriühingu Novácke chemické závody, a.s. v konkurze („NCHZ“) tunnistamine strateegiliseks äriühinguks Slovakkia 5. novembri seaduse teatavate strateegiliste meetmete kohta seoses pankrotis olevate strateegiliselt oluliste äriühingutega („seadus“) tähenduses endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, on selle artikliga vastuolus, kuna kõik seal nimetatud nõuded ei ole täidetud.

Hageja väidab, et strateegiliseks äriühinguks tunnistamisega ei kaasnenud riigi vahendite ülekandmist, kuna riigile ei põhjustatud lisakoormust, võrreldes olukorraga, mis oleks olnud juhul, kui rakendatud oleks tavalisi maksejõuetust käsitlevaid eeskirju. Ka ei andnud see NCHZ-le majanduslikku eelist, kuna esiteks oleks võlausaldajad teinud igal juhul valiku tegevuse jätkumise kasuks ja ajutine koondamiskeeld oli riigi, mitte äriühingu huvides. Teiseks on seadus kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega, kuna see on avalik-õiguslike võlausaldajate jaoks majanduslikult soodne.

Esiteks väidab hageja, et isegi kui komisjonil on õigus ja seaduse kohaldamist tuleb pidada NCHZ-le antud riigiabiks, on komisjon teinud riigiabi suuruse arvutamisel ilmselge hindamisvea.

2. Teine väide, mille kohaselt on rikutud kohustust uurida asja hoolsalt ja erapooletult

Hageja väidab, et komisjonil oli kohustus esiteks teatada Slovakkia valitsusele sellest, et tema arvates ei olnud viimase poolt tehtud *ex post* analüüs piisavale üksikasjalik, ja teiseks välja tuua, millist lisateavet või täiendavaid selgitusi Slovakkia valitsus peaks esitama. Veel väidab hageja, et komisjon ei nõudnud enne abi tagasinõudmise otsuse tegemist teavet lõplike arvude kohta.

3. Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 296 lõiget 2 ja põhjendamiskohustust

Hageja väidab, et komisjon ei esitanud mingeid põhjendusi selle kohta, miks käesoleval juhul ei oleks NCHZ ilma seaduse kohaldamiseta tegevust jätkanud ega esitanud Slovakkia valitsusele argumente selle kohta, et avalik-õiguslikel võlausaldajatel on huvi selle vastu, et äriühingu tegevus jätkuks.

4. Neljas väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja menetlusmääruse artikli 14 lõiget 1, kuna abi tagasinõudmist laiendati hagejale

Hageja väidab, et talle ei antud riigiabi, kuna müügihinnad vastasid turuhindadele. Hageja sõnul on komisjoni argumendid ja kahtlused küsimuses, kas Via Chem'i ja seejärel Fortishem'i vahendusel NCHZ vara eest tasutud hind oli turuhind, ekslikud mitmel põhjusel. Esiteks väidab ta, et kuna tõendamiskoormis lasub komisjonil, ei piisa sellest, et komisjon väljendab oma kahtlusi. Teiseks, kuna müük viidi läbi pankrotimenetluses pankrotikohtuniku kontrolli all, kellel on kohustus tegutseda maksejõuetu äriühingu võlausaldajate huvides, et saa eeldada, et vara müüdi nii kõrge hinnaga kui võimalik. Kolmandaks oli pakkumismenetlus avatud, läbipaistev ja tingimusteta ja tagas seega kõige parema hinna, mida turul on võimalik saada; kohustustega seotud pakkumuse kasuks tehtud valik ei mõjutanud müügihinda kuidagi. Neljandaks, vaatamata asjaolule, et Via Chem'i ja Fortischem'i vahelise müügitehingu tingimused ei ole esimese müügitehingu turuhinna tõttu asjassepuutuvad, peetakse eraõiguslike turuosaliste poolt kokku lepitud müügihinda turuhinnaks ka ilma hankemenetluseta.

Hageja väidab veel, et NCHZ üleandmist kõigepealt Via Chem'ile ja seejärel hagejale ei saa ilmselgelt pidada komisjoni tagasinõudmise otsusest kõrvalekaldumiseks, ja seda kahel põhjusel. Esiteks ei ole antud olukorras nii selgelt tegemist kõrvalekaldumisega, et isegi komisjon mõõnab, et tal ei ole abi tagastamisest kõrvalehoidumise kavatsuse kohta tõendeid. Teiseks jõuab ta samas siiski järeldusele, et äriühingu tegevus on jätkunud, mistõttu saab abi tagasinõudmist laiendada ka hagejale. Siiski põhineb komisjoni järeldus valel analüüsil, mis lähtub individuaalsete kriteeriumide valel tõlgendusel, tõendamiskoormise eiramisel ja valel arusaamal majandustegevuse jätkumise üldisest kontseptsioonist riigiabi juhtumitel.

Lõpuks väidab hageja, et komisjoni lähenemisviis on majanduslikult kahjulik ja konkurentsioigusest lähtudes ebavajalik. Hageja arvates püüab komisjon luua uut, palju rangemat kohtupraktikat, mille kohaselt on tehingu ulatus määrava tähtsusega kriteerium ja müügihind vaid kõrvalise tähtsusega kriteerium, kui seda üldse arvesse võetakse.

5. Viies väide, mille kohaselt on teise võimalusena rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1, artikli 108 lõiget 2 ning menetlusmääruse artikli 14 lõiget 1, kuna tagasinõudmise otsuses ei piiratud nõutavat summat 60%-ga väidetavast riigiabist
6. Kuues väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 296, kuna majandustegevuse jätkumise osas esitati ebapiisavaid põhjendusi

Hageja väidab, et esimese väite kohta esitatud seisukohtadest tuleneb, et komisjoni põhjendused on ebapiisavad selleks, et Euroopa Kohtul oleks võimalik teha vaidlustatud otsuse osas kohtulikku kontrolli ja et hagejal ei ole võimalik aru saada põhjustest, millest komisjon järeldas majandustegevuse jätkumist.

12. märtsil 2015 esitatud hagi – Landes Kreditbank Baden-Württemberg versus EKP

(Kohtuasi T-122/15)

(2015/C 178/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Landes Kreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (Karlsruhe, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwalt* A. Glos, *Rechtsanwalt* K. Lackhoff ja *Rechtsanwalt* M. Benzling)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada EKP 5. jaanuari 2015. aasta otsus (asja nr: ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3), jättes jõusse EKP 1. septembri 2014. aasta otsuse (asja nr: ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1) asendamise seotud tagajärjed;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.